

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2013. FEBRUÁR 3.

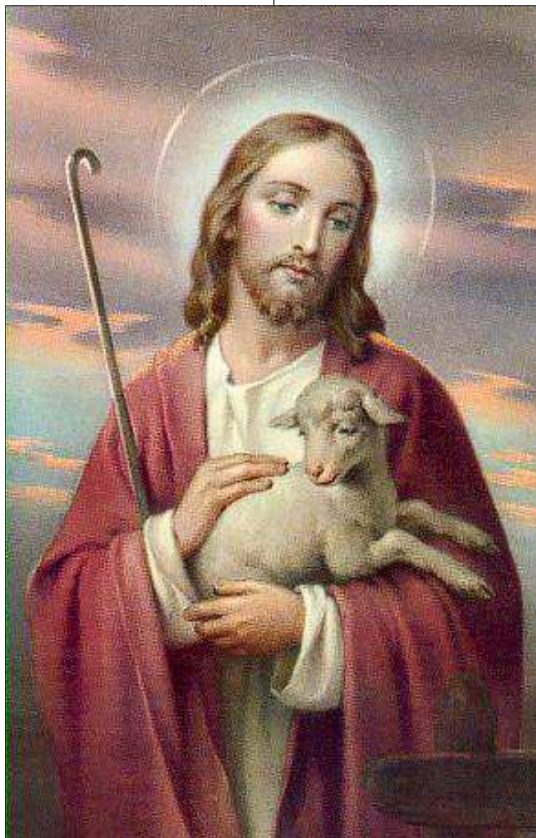
Áldozati Bárányunk

Keresztelő Szent János a Jordán folyónál így mutatott a közeledő Úr Jézusra: „Íme az Isten Báránya, íme, Aki elveszi a világ bűneit!” – ezt a hitvalló kijelentést tanítványai előtt tette. Keresztelő Szent János tanítványai nagyon is jól tudták, mit jelent az áldozati bárány kifejezés. Emlékeztek arra, hogy őseik Egyiptomban egy hibátlan, áldozati bárány élete és vére által menekültek meg a tizedik, legsúlyosabb csapástól, aminek értelmében az egyiptomiak elsőszülött fiú-gyermekei mind meghaltak. Az ő gyermekeik a bárány vérének „érdemei által” megmenekültek ettől a csapástól, de váltságdíjül áldozatot kellett bemutatni értük és helyettük.

Az Úr Jézus Önmagát is ilyen váltságdíjnak tekintette, hiszen kifejezte, hogy az Emberfia azért jött, hogy Önmagát feláldozza, élete és vére ne csak a megmenekülést jelentse, hanem váltságdíj is legyen. Tudatosan vállalta ezt a megváltói feladatot, mint mondta önként adja oda áldozatul és váltságul sokakért; a világ üdvözítésére. Az Ő tudatossága, önkéntessége nemcsak arról tanúskodik, hogy hősiiesen vállalta megváltói feladatát, hanem annyit is, hogy mindezt szeretetből tette – beteljesítve azt a kijelentését, miszerint „*nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja azokért, akiket szeret.*” Nagycsütörtök éjszakáján, az utolsó vacsora idején imádkozik az apostolokért, de azokért is, akik az apostolok szavai nyomán hinni fognak Benne. Ez az Ő Főpapi imája, ami egyértelművé teszi szeretetét, áldozatát, a megváltást. Ezek olyan szorosan összetartoznak, hogy az Úr Jézus mennybenetele után – az ősidőkben - és azóta is ennek értelmében emlékeznek meg a hívők közössége a szentmisékben erről.

– Az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk, hogy a állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és a kenyértörés közösségében. Mindezt naponta végezték házanként. Így emlékeztek meg és kapcsolódtak az Úr Jézus szándékához, cselekedték ezeket az Ő emlékezetére. Ők ekkor még nem szentmisének nevezték ezt, de tudjuk, hogy akkor is és azóta is ez a szentmise lényege: részt veszünk azon az eseményen, ahol saját kicsinységünk tudatában, de nagy készséggel áldozati adománnyal fordulunk a Mennyei Atya felé. Áldozatunk Maga az Úr Jézus Krisztus, a Megváltó, ami Húsvéti Bárányunk, „*Aki megtörtetett rossz-magunk helyett!*” amint emlékeztet erre a 224. sz. mise-énekünk. A teljesség igénye nélkül néhány sor ebből az ősi énekből, ami egy 1842-ben már meglévő énekeskönyvben szerepel – Sík Sándor fordításában: „*Krisztus a mi Áldozatunk, amelyet most bemutatunk – kenyér szín*

alatt egy az áldozat ... lélekben látjuk most a Golgota keresztjét, keresztben haldokló kegyes Jézus szent Testét. Magát adta mihelytünk. Hisszük meghalt miérettünk!” – Ez az énekszöveg bizonyosan később keletkezett, mint keresztény őseink meggyőződése és helytállása, vagy akár Szent Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írt 1. levele, amelyben arról ír: „*Húsvéti Bárányunkat, Krisztust feláldozták!*”, a lényeg ugyanaz, a szentmise Krisztus kereszt-

áldozatának megújítása az oltáron. Amikor tehát szentmisére jövünk, részt veszünk a szentmisén, illő, hogy úgy legyünk ott, mint a tanítványok az utolsó vacsorán; úgy, mint akik hálálkodnak az Ő nagy szeretetéért!

A Golgota hegyén kevesen voltak, akik meghatódottan álltak a kereszt tövében. Jézus Édesanyja, a szeretett Tanítvány, néhány asszony, akik hősiiesen kitarítottak, de nem hagyhatjuk figyelmen kívül a jobb Latort sem. Akik együtt szenvedtek a Szenvedővel, hűségük jutalmául részeselek ennek a nagy áldozatnak kegyelmében – a Lator azonban, mint azóta is annyian már - mondhatjuk azt, részeselek a megváltás kegyelmében. „*Még ma velem leszel a Mennyben!*”, hallotta a csodálatos szavakat és ezt nem az ő életének érdemeiért, hanem a megváltás ajándékaként. – Bizonyára jóval később fogalmazták meg készsége lelek: „*Jézusom, a Te szent sebeid érdemei által bocsáss meg nekünk és könyörülj rajtunk!*” - elsőként ő mondhatta volna el. Sok bámészkodó, számomra érthetetlen módon mások szenvedésének és halálának látványában szenzációt látó volt ott akkor, biztos, hogy kevesen gondolták azt, hogy a világtörténelem legnagyobb eseményének voltak szemtanúi. –

Ugyanaz a lényeg – más formában – ismétlődik meg újból és újból a szentmisék alkalmával. – Tudjunk róla, hogy illő, hogy amint a Húsvét szent Ünnepeinek Himnusza (szekvencia) mondja: „*Húsvét tiszta Áldozatját a hívek áldva áldják. Bárány megváltja nyáját, és az ártatlan Krisztus már kiengesztelte értünk Atyját – Élet itt halállal megvált csodacsatával!*” – Megváltottak vagyunk, illő, hogy hálálkodjunk ezért. A hála nem lehet más, mint őszinte részvétel a szent eseményben, a szent cselekményben. Nem vagyunk bűn nélküliek, rászorulunk nap, mint nap az engesztelő Áldozat „segítségére” – ha érdemeinket nem adhatjuk ajándékkul Istennek, legalább a készségünket adjuk oda, amivel a szentmisén részt veszünk és magunkért felajánljuk – ezzel tudunk csatlakozni az Úr Jézus áldozatához, amit nem Önmagáért, hanem értünk vállalt!

Pekker Imre plébános

Új esztendő Ünnepe - Január 1.-Egy ének-gyűjtemény egyik szép énekét idézem ezen a napon: *”Főlkelt a nap már, megvirrad újra, itt vagyunk jó Atyánk, leborulva! – Szent Főlséged áldjuk, Nevedet imádjuk, hálával éneklünk térdre hullva!”* Eredetileg egy új nap kezdetére írhatták, de illik ez egy új kezdetére is – már csak azért is, mivel az új év is új nappal kezdődik. Azért is, mivel jól teszi az ember, ha mindjárt az új év elején kéri a Mindenható Istent, mint az ének szövege is mondja: *„áldd meg a mi buzgó kezdésünket!”*, mint ahogyan azt is, hogy *„árássz ránk kegyelmet, fáradságban enyhét! – de azt is: „ha jó szándékunk néha gyengülne, felhőket ne engedj kék egünkre; bár villámod sújtson, tarts meg a jó úton – csapásod változzék mi üdvünk-re!” – „mint gyermekét anyja, fáradt alkonyatra, nyugtass el bennünket szent Szívedre!”* – Csodálatos indítás ez a gondolat sor nemcsak egy napra, hanem a napok sokaságára, egy új esztendőre, egy egész életre. Nem jelenthet ez mást, mint a csodálatosan szép prófétai gondolatot, amikor a (készséges) emberek így biztatják egymást: *„rajta, menjünk az Úr hegyére, járjunk az Úr világosságában!”* – Múlt folytatósa lesz ez a Karácsonynak, hiszen akkor *„leszállt a földre a legszebb éjjel, sugárázó fény özönlött szíjéj!”* – S ez számunkra azt jelenti: *„felragyog immáron fényességes napja Isten irgalmának!”*

A legszebb gondolatokkal, a legjobb elhatározásokkal, a legkészségebbel jóakarattal és a legteljesebb igyekezettel kezdődjék ez az új év – a 2013. év! A mai napot nemcsak az új kezdet napjának, hanem Szűz Mária, Isten Anyja ünnepének is nevezzük. Jelenti, jelentse ez azt számunkra, hogy a Szűz Anya lelkiületével akarjuk eltölteni az új évet, de egész életünket! Azzal, hogy Istentől mindent ajándéknak tekintünk és megköszönjük, mint a Szűzanya, Isten minden velünk való tervére csak egy választunk lesz: *„legyen nekem a Te akaratod szerint!”* – csak azt tartom fontosnak, amit mond nekem az Ő törvényei által, az Evangéliumban, igaz lelkiismeretem által és mindig mindenért *„magasztalja lelkem az Urat!”*

Szűz Mária, mint Isten Anyja legyen az én Anyám is, Akinek jó gyermeke akarok lenni; Akinek jóra-nevelése bennem nem lesz hiábavaló: *„Szűz Mária könyörgésével, maradjunk békével, Isten kedvében, szent szerelmében!”* – *„hogyan az új esztendőben minden ügyeinkben lehessünk Jézus drága kedvében!”*

Évközi 2. Vasárnap – Január 20.-A karácsonyi ünnepség-sorozat elmúltával nagy kár volna, ha az ünnepi hangulat is elmúlna. Most kell igazán örömmel és hálával gondolni Isten jóságára; most kell az ünnepi lelki töltekezés hatására az eddigieknél is jobban figyelni arra, hogy milyen jól hozzánk az Isten!

Karácsony alkalmával láthatjuk, hogy minden földi értéknel többet adott a világnak – benne nekünk is – amikor hozzánk hasonló formában – emberi testben ajándékozta egyetlen Fiát, Jézus Krisztust, Ő pedig irántunk való szeretetből vállalta ezt és eljött, hogy szavával és példájával tanítson, majd szenvedésével, halálával és feltámadásával megváltson minket. Mondhatjuk azt is, hogy látványosan bebizonyosodott számunkra az Isten közelsége, jósága, emberszeretete. Egyszerűltének földre-jöttével elkezdődött számunkra, hogy *„megadja számunkra az Ő Országának javait: a bűntől való szabadulást, az isten-gyermekség ajándékát és az örök életet.”* – Szent Fia által *„vezet és segít minket, hogy életünk sikeres legyen, és hogy napról-napra előbbre jussunk az üdvösség felé vezető úton.”* A teljesség igénye nélkül, gondoljunk Szent Pál szavaira - a mai Szentleckeiben – *„Aki arról beszél, hogy mennyire bőkezűen halmozza el Isten a világot a Szentlélek által, hogy nemcsak önmagunk számára, hanem a közösség javára és az egész világ javára bőséges lelki gyümölcsöket teremhessünk.”*

A jól ismert lakodalmi eseményből mást is kiolvashatunk, nemcsak azt, hogy akkor és ott történt Jézus első csodája. Azt is láthatjuk, hogy Jézus a vizet borrá változtatta. Nagyon emberi módon azt mondhatjuk, hogy a kevésbé nemeset, nemesebbé, értékesebbé tette. Manapság ugyan őszintén el kell mondanunk, hogy a víz igen is érték, nagyon úgy látszik, hogy ezt nem eléggé tartjuk számon, hiszen nemcsak a környezet-szennyezés, de a tiszta víz védelme is sok problémát okoz, mintha nem érdekelné az emberiséget, hogy milyen környezetben élünk, milyen vizet iszunk, mit eszünk... mi mégis figyeljünk arra, hogy ezen keresztül meglássuk: minden, az emberi gondolkodás és viselkedés is javításra, nemesedésre szorú! Láthatjuk, hogy ezt emberi okoskodások által nem lehet megoldani. A megoldás bennünk van, csak azt a bennünk lévő, a lelkiületet kell nemesebbé tenni, hogy az hatással lehessen mindenre. Ehhez nem bizonyult elégségesnek az emberi erőfeszítés – Jézus átalakító csodájára van szükség! Már a szentmise Olvasmánya arra hívja fel a figyelmet, hogy törődjünk többet a lelki dolgokkal: a bűntől való szabadulás lehetőségével, az istengyermekség ajándékával, az örök élettel, mindazzal, amit Isten a Szentlélek által ad bőkezűen, hogy gyümölcsözteshessük magunk javára, hanem az emberiség nagy közösségének is a javára. –Legyünk készséges eszközei az Isten nemesítő akaratának!

Urunk megjelenése Ünnepe – „VÍZKERESZT” – Jan.6.-Liturgikus elnevezése a mai Ünnepek: Urunk megjelenése Ünnepe. Ünnepejük azt az eseményt, hogy „Bölcsek jöttek Napkeletről”, és keresték az zsidók újszülött Királyát.

Ez az esemény önmagában is nagyjelentőségű, hiszen az a Vidék, ahonnan Ők jöttek messze távol van Júdeától, ahonnan egy csillag vezetésével érkeztek. Csodálatra méltó az a készség, amit látunk Bennük, de még ennél is csodálatra méltóbb, amit a kinyilatkoztatás és szent hitünk tanítása által láthattunk.

A mai nap eseményeivel kapcsolatban feltétlenül gondolnunk kell a Végtelenségű Isten minden embernek szánt ajándékáról, az Ő áldásáról, az üdvösségről. – Ő ígér és ad megoldást az emberiség számára, aki pedig Ádám személyében engedetlenségével (a bűn által) megsértette. Kezdetben egy külön kiválasztott Személyen keresztül készítette ígérete beteljesedését az eseményeket – Ábrahám és utódai által, és hosszú időn át ez a nép élvezte az Ő oltalmát, segítségét, jóra vezető, létét biztosító törvényeit, a Vele való különleges (vallási) kapcsolat által is. Valójában ősidőktől érvényes volt az Ábrahámnak tett ígéret: *„Nagy néppé teszlek; megáldalak és nagygyá teszem nevedet, s te magad is áldás leszel! Megáldom azokat, akik áldanak téged, de akik átkoznak, azokat én is megátkozom. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége!”* – Amikor tehát a napkeleti bölcsek jönnek és találkozni akarnak a „zsidók Újszülött Királyával, Akinek látják csillagát Napkeleten”, biztos, hogy ez az isteni szándék válik valóvá. Az Isten általuk az addig választott népen kívül Mások számára is ajándékozta Azt, Akiről a bölcsek még nem sokat tudtak. Annyit bizonyosan, hogy számukra sem akárci. Őket nem az Írások ismerete, hanem egy a lelkükben támadt titokzatos Erő (az Isten Maga) indította és vezette. – Ők még pogányok voltak, „mágusok”; *„olyan személyek, akik járatosak voltak csillagjósásban; egy személyben csillagászok és csillagjósok.”* Annyi azonban bizonyos, hogy azt a csillagot, amire felfigyeltek, jelnek tekintették. Sőt nemcsak figyelemre méltó jelet láttak benne, hanem követték is, így érkeztek célba, találkoztak a zsidók újszülött Királyával, sőt az Ő Üdvözítőjével is és leborulva Előtte, hódoltak Neki. A magyar elnevezés bölcseknek mondja őket, valójában, ahogyan az a csillag jel volt számukra, ők úgy jelek a mi számunkra. Jelek, akiket jól tesszük, ha követünk a készségben, állhatatosságban és az örömben, ami az által valósul meg, hogy hozzájuk hasonlóan mi is találkozhatunk Üdvözítőnkkel. Az Isten mindig is adott jeleket az emberiség számára – most is ad; sokféleképpen szól az emberekhez, most is szól, mindig is hívta a jóra az embereket, most is hívja, mindig is várta a készséget, most is várja, mindig is megjutalmazta a lélek örömeivel az emberi jó erőfeszítéseket, most sincs ez másképpen!

Évközi 3. Vasárnap – Január 27.-Mai szentmisénk könyörgésében azt kérjük a jó Istentől, hogy Ő irányítsa tetteinket – tetszése szerint – nem a mi tetszésünk szerint. A könyörgés szerkesztője bizonyára nem véletlenül fogalmazott így, hiszen mindenki tudhatja, hogy nem mindig úgy jó, ahogyan a mindenkori ember jónak gondolja a dolgokat. Érthető, hiszen ahányan vagyunk, annyiféle vélemény lehet ugyanarról a kérdésről, szerintünk annyi megoldás, és a legtöbbször mindenki úgy gondolja, hogy szerinte a legjobb – pedig az nem lehet vita tárgya, hogy helyesen csak az igazságnak megfelelően lehet cselekedni, igazság pedig nem annyi, ahányan vagyunk.

Az Olvasmányban is világosan kiderül ez, hiszen amikor a babiloni fogság után egybegyűltek a visszatértek és felolvasták az Úr törvényét, akkor döbbentek rá, hogy hová jutottak és sirásuknak az volt az oka. Siratták, ami addig történt. Ez a szentírási részlet nem mondja el, de a valóság az, hogy a fogságban, pogány környezetben mennyi mindent elfelejtettek, elhagytak, ami addig természetes volt és helyébe az akkori és ottani dolgokat élték, gyakorolták. Így sikerült távol kerülni Istentől. Mondhatná valaki, hogy nem csoda, hiszen a fogságban ez nem is történhetett másképpen. Nem történt, de történhetett volna, hiszen a törvény akkor is érvényben volt, csak meg kellett volna tartani. Biztos, hogy nem lett volna könnyű, de több, mint valószínű, hogy nem lett volna lehetetlen – hiszen ők akkor is, ott is választott nép voltak, akiknek az Istene ugyanúgy a Seregek Ura volt, mint annak előtte és utána is. Biztosra vehetjük, hogy az emberi hozzáállás volt baj – ne felejtjük el, hogy a babiloni fogság is keményszívűségük büntetése volt. Hála Istennek, hetven év után Isten újból felkarolta őket és mintegy ajándéku adta neki Ezdrás és Nehemiás papokat, akik felolvasták az elfejtett helyes tennivalókat; és hála Istennek, hogy belátták, hogy lehetséges másképpen élni – és most itt az idő, hogy ez el is kezdődjék.

Az Ő-szövetség után gondoljunk az Új-szövetségre, hiszen a Szentlélek kiáradása után is szinte azonnal elhangzik egy kérdés – Szent Péter pünkösdi beszédére: **mit tegyünk?** – Amikor ezt a kérdést feltesszük, azért történjen, hogy egyrészt belássuk, ahogyan most van, az enyhén-szólvá nem az igaz; másrészt legyen kiindulópontja az igazinak! – Most is olvashatjuk és olvassuk is az Isten üzenetét és látni fogjuk, hogy mennyi tennivalónk van – látni fogjuk, hogy az Isten Krisztusban egy testté akar formálni mindgyikünket, akiket az Ő szent Lelke tölt el – azért, hogy bennünk kedve teljen. – Tanítani és vezetni akar – segítsen bennünket abban, hogy kegyelme, tanítása ne legyen bennünk hiábavaló! – Mindezek által igyekezzünk éltető erejéből *„boldogan szolgálni Neki!”* Mi legyünk az a boldog nép, *„amely hétköznap is (mindig) az Isten Arcának fényében jár!”*

2013. január 26-án, szombaton 18 órakor immáron 9. alkalommal került megrendezésre a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány jótékony-sági bálja, a „katolikus bál”.

A vendégek köszöntése után elhangzott a már szokásosnak mondható beszámoló az alapítvány előző évi bál óta történő tevékenységéről, gyűjtéséről. Ezt követően hagyományosan az énekkar műsora következett. A komoly darabok után a Queen együttes egyik sikerdalának az adaptációja következett, melynek előadásába Kántor úr bevonta a közönséget is. Kezünk és lábunk (vagy asztal-lap) segítségével adva a ritmust elhangzott a Csigá-biga..., mely sok vidám percet szerzett kicsiknek, nagyoknak egyaránt. Köszönjük szépen, hogy több éve, mindig gondoskodnak a bál alaphangulatának megadásáról, ezzel is támogatva a célt, a jó hangulatú vidám este megvalósulását. Isten áldja meg

őket és a munkájukat!

Az énekkar műsora után sor került a vacsorára,

melyhez Atya mondott asztali áldást, nem szokványos formában. Meghallgathatunk előadásában egy népdalt, melynek dallamára énekeltek el aztán az áldást. Nagyon szép volt, köszönjük!

A vacsorát követően egy újabb meglepetés következett. Beszkid József, a Kántor úr sógora rövid műsort adott elő. Már második alkalommal örvendtetett meg bennünket gyönyörű hangjával. Nagyon köszönjük a szép dalokat! Viszontvárjuk szeretettel, bármikor.

A bál majdnem hajnalig tartott, volt minden, ami egy jó bál elengedhetetlen eleme: vidám mulatozás, sok tánc, mókázás, tombola, nótázás. Egy nagyon felszabadult, jó hangulatú estét tudhatunk

magunk mögött. Köszönöm mindenki segítségét, aki hozzájárult a bál sikeres lebonyolításához: Surányi Sándornénak a virágdíszeket, Kiss Tiborné Klárinak az ajándékokat (emlék szentkép), és Surányi Szilárdnak a rengeteg szervezési munkát, a kitarását és a támogató hozzáállását.

Az alapítvány 2 évvel ezelőtt felkarolta az új kántorház építésének ügyét.

Először a 2011. évi bál bevételét ajánlottuk fel erre a nemes ügyre. Azóta már nagyon sok adomány érkezett, melyet ezúton is köszönünk. Az előző két bál bevételére már mind az erre a célra elkülönített összeget gyarapította. 2012-ben még egy nagyobb adomány érkezett, a Polgármester úr és az önkormányzat adománya. Ősszel már előrelépés is bekövetkezett az ügyben. Elkészültek a kántorház tervei és már az engedélyezési eljárás van folyamatban. Az előző évben más programot nem is finanszírozott az alapítvány, hiszen az összes „bevétel” céladományként érkezik a számlára. A mostani bál bevételére 505.000,-Ft volt, köszönjük szépen! És köszönjük a rengeteg tombolaajándékot, ami mindig példaértékű hozzáállást tükröz.

Még egyszer szeretném megköszönni mindenki támogatását, legyen az egy biztató szó, egy érdeklődés, kisebb vagy nagyobb adomány. Azt gondolom, hogy azáltal, hogy az új épület így „tevédik” össze, igazán a miénk lesz, hisz mindenki a részese, mindenki tesz hozzá a magáéból.

És köszönöm mindenki részvételét a bálban is! Vannak, akik kitaróan, minden évben megjelennek, jóleső a kitarásuk, hűségük. Az idei bál már igazi közösségi élmény volt, bensőséges, vidám együttlét. Idén már a baba-

mama kör szülői tagjai is köztünk voltak. Nagyon jó volt ott látni őket közöttünk. Köszönjük, hogy csatlakoztak hozzánk. És köszönöm Szlovicsákné Mészáros Marcsi barátnőm lelkes szervező munkáját is. Jövőre is várjuk őket szeretettel!

És már most szeretettel meghívok mindenkit 2014. január 25-ére, amikor a 10. jubileumi bálunk lesz. Szeretnénk majd igazi nagy közösség élményként ünnepelni ezt az alkalmat!

Dr. Tóth Éva

Köszönöm a tombola lebonyolításában való részvételt: Benkó Bernadettnek, Varga Dominikának, Barizs Katikának, ifj. Szlovicsák Bélának, ifj. Benkó Péternek, Surányi Krisztinek, Surányi Melindának, Laczkó Katalinnak és Surányi Szilárdnak.

Köszönjük szépen az 'erre az alkalomra szerveződött zenekar' egész éjszakai zenélését. Ismét felajánlasként zenéltek és még a borralát is felajánlották a célra.

Alsónémedin 2013. január 20-án a katolikus templomban, január 27-én pedig a református templomban volt ökumenikus Istentisztelet.

A bábéli torony

Az egész földnek ugyanaz volt a nyelve és ugyanazok voltak a szavai. Amikor keletről elindultak, Sineár földjén találtak egy nagy síkságot és ott letelepedtek. Így szóltak egymáshoz: "Gyertek, csináljunk téglát és égessük ki." A téglá épületkő gyanánt szolgált, a szurok pedig kötőanyag. Azután így szóltak: "Rajta, építsünk várost és tornyot, amelynek teteje az égig ér. Szerezzünk nevet magunknak, és ne szóródjunk szét a földön!" Akkor az Úr leszállt, hogy megnézzé a várost és a tornyot, amelyet az emberek építettek. Így szólt: "Nézzétek, egy népet alkotnak és egy nyelvet beszélnek. Ez csak a kezdete tevékenységüknek. Ezután semmi sem lesz nekik lehetetlen, aminek a megvalósítását elgondolják. Ezért szálljunk le és zavarjuk össze nyelvüket, hogy senki ne értse a másik nyelvét!" Az Úr tehát szétszórta őket onnét az egész földön, s abba kellett hagyniuk a város építését. Ezért nevezik azt Bábelnek, mivel az Úr ott zavarta össze az egész föld nyelvét és onnét szórta szét őket az Úr az egész földön.

Pekker Imre atya beszéde a református templomban: A mai alkalomra Mózes I. Könyvéből olvassuk a bevezető gondolatokat és a hivatalos szövegben ehhez az áll: „a bábéli történet, megrontottságunk eredete.” - Egyéni véleményem az, hogy ez az emberi magatartás már jóval korábban elkezdődött. Már az Édenkertben, amikor az ember kétségbe vonta Isten szeretetét, jóakarátát, amikor ha ezt nem is így fejezte ki, hogy órá irigy a Teremtő, valójában még is erről volt szó. Azt nem tudta, vagy nem akarta tudni, hogy őt Isten a saját képére és hasonlóságára teremtette, meg ajándékozta értelemmel és szabad akarat - pontosan ennek a szabad akaratnak az értelmében döntött másképpen, mint Isten. Azt sem vette figyelembe, hogy Isten őt a teremtés koronájává tette és ennek következtében adott nevet a körülötte lévő dolgoknak, ennek következtében vált valóvá, ami azóta is tart: „növekedjétek és sokasodjatok; hajtsátok uralmatok alá a földet!” - Csak csekély kitérőként hadd jegyezzem meg, a latin kifejezés fordítása így is hangozhat, hogy az Isten az embert a teremtett dolgok élére állította, hogy a teremtett dolgoknak ne ura és parancsolója, hanem jó intézője és gazdája legyen, annak lehetőségeit a maga javára fordítsa, mint egy szolgáltatást. - Azért fontos ezt hangsúlyozni, mert ellenkezőleg felborul, mint ahogyan fel is borult az az egyensúly, amit Istentől ajándékba kapott. - Nagyon fontos annak tudata, hogy az embernek összhangban kell lennie Istennel, egyrészt mert az ember teremtmény - szemben az Istennel, Akinek nincs kezdete és vége; másrészt - bár az embernek van értelme, mégis vagy tudatosan rosszul használja, vagy pedig ennek ellenére mégis a tévedések zsákutcájába találja magát. El lehet jutni odáig, hogy, ha is kimondottan, de kifejezésre jut: miért olyan önző az Isten, hogy parancsol és mindenkit és mindent az Ő akarata szerint tekint jónak. Ez a gondolat kérdés formájában valahol Magyarországon egy hittanórán el is hangzott. - Itt jegyzem meg, hogy az emberi kifejezés ugyan valóban parancsokról szól - igazában azonban iránymutatásnak nevezném, segítségnek, ami az ember javát akarja szolgálni. Ezt a gondolatot a legszebben maga az Úr Jézus Krisztus fejezte ki, amikor azt mondta: *az Emberfia nem azért jött, hogy Neki szolgáljon, hanem, hogy Ő szolgáljon!* - Azt hiszem, túlságosan is bonyolultnak tekinthetnénk, ha pl. a sugárveszélyre figyelmeztető táblát vagy feliratot, a súlykorlátozást jelző táblát stb. egyéni jogaink sértésének tekintenénk, vagy annak önző magatartásának, aki azt odahelyezte. Az útszéli jelző oszlopok sem azért vannak, hogy korlátok közé szorítsák a közlekedőket, hanem hogy a biztonságos közlekedést segítsék. Aki közlekedett már sötétben és még ehhez sűrű ködben, az tudja, hogy mekkora biztonságot jelent ez. Nem titok senki számára, és kár volna kétségbe vonni, hogy az ember élete, a lelki élete is nagyon különleges „terület.” Olyan „szintér”, ahol a jó és a rossz találkozik, küzd egymással. Ezt félreérthetetlenül ki is fejezte Szent Pál Apostol, amikor arról beszélt, hogy más törvényt lát elméjében és más érez tagjaiban és ez állandó harcban van egymással. Így érthető, hogy lélekben két képet tartunk magunk elé, a létező néha bennünk is létező emberről! Az egyik a készséges típus, aki igent mond Isten akarata, követni akarja Őt. Hála Istennek sok ilyen van - sok vértanú, hitvalló, mint pl. Szent Pál is, Aki Saul-ként kezdte, de mivel Isten kegyelme nem volt Benne hiábavaló, vértanúként fejezte be életét, gondolhatunk Batthyány Strattmann Lászlóra, a szegények orvosára, de a hétköznapiok készséges, névtelen Hőseire is. - Boldog Batthyány László nemcsak a beteg testét ápolta és gyógyította, hanem amikor kórházából hazaengedte őket, pénzt is adott útravalóul, hogy legyen miből fedezni legalább is egyelőre a napi szükségleteket; egyúttal egy-egy Szentírást adott a kezükbe, hogy lelkiileg is segítségükre legyen ezáltal. - Több, mint harminc évvel ezelőtt Főton voltam káplán, ahol sokat emlegették gróf Károlyi István a mostani római Katolikus műemlék Templom Építőjét, aki mélyen hívő, vallásos ember volt. Saját költségén és mintegy fogadalmi ajándékként építtette ezt a templomot Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának tiszteletére. Egyik alkalommal egyik rokona - talán éppen az egyik fia - könnyelműen káromkodott, a testvére így szólt hozzá: gyorsan hagyja abba ezt a beszédet, mert édesapjuk engesztelésül egy másik templomot is építtetni fog. - Az áldozatos, Isten-félt édesapa példája ez. - Ugyancsak Foton ismertem egy áldozatos lelkületű nagymamát, aki népes családjának összes teendőit végezte nap, mint nap, ennek ellenére minden reggel ott volt a szentmisén - télen, nyáron; jó és rossz időben egyaránt. - Az Istennel való kapcsolat hányszor és hányszor a mindennapok csodáit művelte már sokak életében. — A másik kép, ami szintén emberi megnyilatkozások egész sokaságát vonultatja fel lelki szemeink előtt, az a gyarlóságok, bűnök, sokszor gonoszságok sorozata. Ne vesztegessük rá az időt, hogy ecseteljük, de azért ne is feledjük el, mennyi bánat, könny, lelki sérülés jár ezek nyomában! - Erdemes feltenni a nagy kérdést, mitől más, egészen más egyik emberi cselekedet a másiktól. Nem kételkedhetünk abban, hogy a jók, a jótartókról Isten fiai, ahogyan a Szentírás mondja, „*akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai!*” -ami ettől nagyon is képes eltérni, az annak az embernek a megnyilatkozása, aki a maga útját járja, aki nem teszi föl önmagának a kérdést: „*mit kíván tőlünk az Isten?*” amint mostani együttlétünk mottójaként Mikeás prófétánál olvassuk - az is lehet, hogy felteszi, de Nem kíváncsi a válaszra, vagy nem követi - nagy kár, hiszen olyan csodálatos, amire hív és vár az Isten - csengjen fülünkbe az Úr Jézus szava: „*arra választottalak ki titeket, hogy gyümölcsöt teremjétek, maradandó gyümölcsöt!*” - ha Vele vagyunk egységben, olyan kincseket gyűjthetünk, amiket a tolvajok el nem lophatnak, a rozsdá nem emészt meg, a moly nem rág szét. - Hív és vár a jóra, másra, mint a múlt Vasárnap történetében Káin esetében, más, mint a mai Olvasmányban a Bábéli történetben, más, mint annyi más megdöbbentő esetben. Várja segítségünket! - Minden tisztelem és elismerésem Nemzetünk prófétai lelkű drámaírójára: Madách Imrére, aki az Ember tragédiájában leírja az Istentől eltávolodott ember történetét. Egy valamiben azonban, mint lelkipásztor másképpen fogalmazok - Ő ugyanis a bűnbeesés után közvetlenül ezeket a szavakat adja az

Úr szájába: „*Adám, mit tettél? Elhagytál! - En is elhagylak, lásd mire mégy magadban!*” - Az fedi a balóságot, hogy a vétkező ember elhagyja Istent, mint a tékozló fiú, az is igaz, hogy kész tragédia mindaz, amire magunkban megyünk; az azonban nem, hogy a vétkező embert az Isten elhagyja. Ő irgalmában utánunk jön. Keresi az eltévedtet, ott hagyja a kilencvenkilenc igazat és megy az elveszett századik után és nem nyugszik, míg meg nem találja. Már az Ó-szövetségben prófétai szóval fejezi ki, hogy az eltévedtetet szelíden terelgeti, vállára veszi. Megajándékozik a megtérés, a visszatérés lehetőségével - nem nézi azt, hogy az Ő tökéletessége teljes a mi dicsérő szavunk nélkül is, megengedi, hogy nekünk üdvösségünkre váljunk. - Gondoljuk csak el, mennyire nagyszerű, amit Xavéri Szent Ferenc így fejez ki fohászaiban: *Istenem, szeretlek Tégedet - nemcsak, hogy add meg üdvömet — vagy mert ki Téged nem szeret, örökös tűzzel bünteted; én Jézusom, kereszteden Magadhoz öleltem szívemet - szeget, lándzsát, gyalázatot, mindent eltűrtél értem ott. — Verejtéket, fájdalmat, halálos aggodalmat s halált is - énértem, bűnösért. Hogyne szeretne, hát szívem - Jézus, szerelmes Istenem! Nem, hogy Mennyekbe üdvözíts, vagy kárhözatra ne taszíts; nem, mert jutalmad áhítom - de mint Te engem, Jézusom, szeretlek most és mindenkoron - csak, mert Királyom vagy nekem, csak, mert Te vagy én Istenem!* — Mit vár tőlünk az Isten? - A Rá való figyelmet, a Vele való igazi kapcsolatot; hogy szeressük Őt és rajta keresztül tekintet nélkül **minden embert!** Hiszen Ő az, Akiben minden jönnek a gyökere, eredete van, Ő az, Aki elsőnek kimondta: „Szeresd Uradat, Istenedet, szeresd felebarátodat!” Őt is és mindenkit, hiszen minden ember a felebarátunk! - Ámen.

A vendéglátás megszervezésében résztvevők. Köszönjük munkájukat!

A vacsora elkészítői. Köszönjük a finom falatokat!

Imádság Egységért Urunk Istenünk!Mennyei jó Atyánk! Egyetlen megvál- tónk! Békefejedelem!

Kegyelmet adj nekünk ,hogy megszívleljük szétszakadozottságunk nagy veszélyeit. Söpörj el minden gyűlöletet, minden előítéletet és mindazt, ami akadályoz minket az igazi egyetértésben, hogy amiképpen egy test és egy Lélek van, és elhívásunk egy reménysége, egy Úr, egy hit, egy keresztség, egy Isten és mindnyájunknak Atyja, úgy mi is ezután egy szív és egy lélek legyünk, egybekötve az igazság és a békesség, a hit és a szeretet szent kötelékével, és téged egy lélekkel és egy ajakkal dicsérjünk.

Urunk, könyörgünk hozzád mindazokért, akik a gyülekezet szolgálatában állnak, áldd meg munkájukat, adj nekik szolgálatukhoz látást és bölcsességet. Áldd meg szolgálóidat és szolgálóidat! Kereszteld meg tűzzel egész egyházadat, hogy megszünjön benne minden megoszlás, és úgy jelenjék meg a világ előtt, mint igazságod oszlopa, és alapja. Add mindnyájunknak Szentlelked gyümölcseként a testvéri szeretetet, az örömet, a békét!
Dicsértessék a Jézus Krisztus. Áldás Békességre.

A református énekkar Kiss Ferenc karnagy úr vezetésével.

A presbitérium és az egyháztanács tagjai.

Nagy Zsigmondné

Megemlékezés a Don kanyarban elesett hősökről

Január 16-án került sor a Don kanyarban bekövetkezett tragédia 70 éves évfordulója alkalmából rendezett emlékünnepra, melyen közreműködött a Magyarok Nagyasszonya Kórus férfikara is: katonanótákat énekeltek Morvai János harmonika-kíséretével.

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág január 13-i alkalmán a gyerekek feldolgozták a 3 napkeleti bölcstörténetét. A történethez dekorációt készítettek és megformálták Gáspár, Menyért és Boldizsár alakját is.

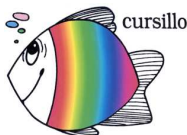
Csodavilág következő alkalmá **február 10-én** a reggeli mise után lesz.

Mindenkit szeretettel várunk!

Alsónémedi – Kiskunlacháza Ultreya

Január 25-én pénteken tartottuk az Alsónémedi – Kiskunlacháza kistérségi ultreya-t, ami a cursillót végzetek találkozója. Alsónémedin a katolikus plébánia közösségi háza adott helyet összejövetelünknek. A két csoport tagjai közül érkeztek Kiskunlacházáról, Tökölről és Alsónémediről.

A székekből kört alakítottunk, leültünk és így egy igazán baráti körben elmondtuk egy örömkör keretében, hogy mi történt velünk az elmúlt időszakban, hogyan érezzük magunkat. Ezután egyik kedves vendéglátónk ismertette a fő témánkat. Mai fő témánk Szent József élete volt. Róla keveset ír a szentírás, Jézus Krisztus nevelőapja volt, foglalkozását tekintve ács.. A Jézus születése körüli eseményekből tudjuk elképzelni, milyen nehéz helyzetben volt. Igazi mély hittel elfogadta a szabálytalan körülményeket. Igaz szeretettel szerette Máriát és Jézust. A rábízottak gyenge állapotában erős támaszuk volt. Egész életében Istenben bízott, egyszerű emberként a háttérben maradt. Ezekről a fő gondolatokról elmondtuk mindnyájan, hogy milyen érzéseink, gondolataink ébredtek a téma kapcsán. Nagyon érdekes volt, hogy ahány résztvevő, annyiféle elképzelés, szempont szerint láttuk Szent József alakját, önzetlen életét. Jó lenne, ha sok férfi lenne ilyen jó apa, mint ő volt. Kaptunk egy szép szent képet, hátoldalán egy imával, amit el is imádkoztunk. Ezután süteményt, teát kaptunk, nagyon jó hangulatban beszélgettünk, megcsodáltuk az igényes, modern közösségi épületet. Voltak akik ping-pongoltak, beszélgettek, és a végén együtt énekelünk.

Nagy öröm volt nálatok lenni, köszönjük a vendéglátást! Mi is szívesen látunk benneteket. DeColores!
Szebellédi Ibolya

A mélységből kiáltok hozzád:...
Hallgasd meg szavamam Uram!

Taníts meg hogyan kell könnyezni
a meg nem érdemelt örömben, és
hogyan kell örülni a megérdemelt könnyben!
Adj erőt, hogy kevélységem csillogását elhomályosítsam
és az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam!

Taníts meg hogyan kell a gyengébbhez lehajolni,
s hogyan a féktelen erővel szemben egyenesen állni!

Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet és
alázatosan megadjam magam a léleknek!

Taníts szelíd szóra ha bánások érnek,
hideg mosolyra, ha joggal dicsérnek!

Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak,
fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak!

Taníts meg lendülni, hogyha rád találtam,
hirtelen megállni, ha utat hibáztam!

Ne add meg mindig, amit nagyon kérek!
Taníts bátor lenni, mikor nagyon félek!

Engedd a világot megvetve szeretni,
csak magadat ne hagyj soha elfeledni!

Ez a kiáltásom! – s ez maradjon végleg,
de, ha másként szólnék Uram, nagyon kérek
ne haragudj rám, míg elfordítod orcád,
hiszen a mélységből kiáltok fel hozzád!

Amen.

Beküldő: özv. Szlovicsák Balázsné

3 éves a BABA-MAMA KLUB

Az idén lettünk 3 évesek. Hálás szívvel szeretnénk megköszönni mindazok segítségét, támogatását akik segítik működésünket! Továbbra is szeretettel várjuk az anyukákat és kisgyermeküket –felekezeti hovatartozástól függetlenül– kéthetenként, csütörtökön, fél 10-től-fél 12-ig a Szent Imre Közösségi Házba tartandó foglalkozásainkra.

A Katolikus Karitászs Alsónémedi szervezetének hírei

Folytatódik a csoport munkája, szeretnénk egyre több rászoruló családnak segíteni. A februári adománygyűjtés időpontja 2-án szombaton /élelmiszer, tiszta, még használható ruhanemű, cipő, gyermekruhák, cipők és játékok, háztartási kisgépek stb /, az adományok február harmadik szombatján, 16-án 10-12 óra között kerülnek kiosztásra.

A márciusi adománygyűjtés időpontja:márc.2, 10-12 óra között a közösségi házban. Bejárat a Magyar út felől.

Valószínű sokan tudnak róla, hogy az 1 és 2 Ft-osok beváltási ideje 2013 febr. 28-ával lezárul. A még fellelhető pénzméretet a karitászs csoport is tudja hasznosítani, ezért kihelyezünk a templomban egy gyűjtődobozt. Amennyiben nem érdemes vele bankba /vagy a soroksári postahivatalba/ befáradni, itt hasznos célra fel tudjuk használni a "sok kicsi sokra megy" közmondásunk alapján.

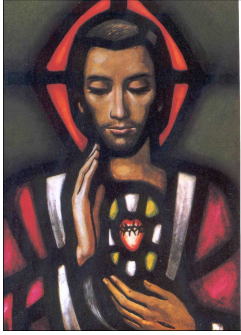
Minden adományért hálás köszönet a rászorulóknak nevében.

Krizishelyzetben elérhetőségeink: Tel.:06 30 394 22 29, karitasz.alsonemedi@gmail.com

Győrvári Pálné karitászs-tag

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentsége Szívének Családja az elkövetkező közös imaóráját február 3-án az esti szentmise utána tartja a Szent Imre Közösségi házban.

Imaóránkon ez alkalommal a betegeinkért száll fel a közös imádság az Úr Jézus Szent Szívéhez. Őket ajánljuk Megváltónk Szent Szívének oltalmába. Azokért a testvéreinkért is imádkozunk a Szent Szívhez, akik állandó készenlétben segítenek betegtársaik szenvedéseit elhordozni, és ezáltal elviselhetőbbé teszik számukra az életet. Erőt kérünk az Úrtól számukra. Adja meg betegeinknek az Úr a szükséges kegyelmeket, hogy a legkisebb szenvedésük se legyen hiábavaló. Őáltalára és Őbenne a legkisebb szenvedésnek is nagy értéke van. Az Úr Jézus is akkor tette a legtöbbet értünk, amikor vállalta a megfeszítést! Ő mindenét odaadta az övéiért. Mi is nagyon sokat tehetünk betegeinkért. Imádsággal, böjttel, jócselekedettel könnyebbé tehetjük életüket, ha mindezeket hittel, szeretettel felajánljuk az Úr Jézus szent Szívének. Szeretetünk jeléül adjuk hozzá, ami tőlünk telik úgy, ahogyan Jézus tette! Betegeink is ajánlják fel minden fájdalmukat a Szent Szívnek, amely értünk szenved ma is! Bízunk Benne! Isten nem csak fiát tudta megmenteni az örök életre, hanem bennünket is képes átváltoztatni Szent lelkének ereje által! Nyissuk meg hát szívünket számára, hogy munkálkodhasson bennünk! A szenvedés nem sorscsapás, hanem szilánk Jézus keresztyéből, amely által lehetőséget kapunk jóténni hibáinkat. Ne azt reméld, hogy Isten megkímél a szenvedéstől, hanem azt, hogy erőt ad hozzá! A szenvedés valójában egy óriási ajándék, egy megpróbáltatás, egy tanúságtétel, amely a „mérlegünket” alakítja!

Köszönjük meg az Úrnak, hogy általa ismét lehetőséget kaptunk a jóra!

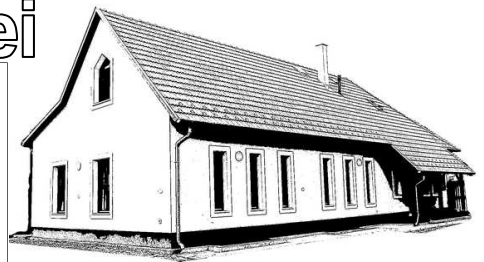
Istenünk! Mennyei Atyánk!

Moziz6nánk

Szeretettel várunk mindenkit
február 24-én délután 3 órakor
a közösségi házba!

Hallgasd meg kéréseinket, fogadd el felajánlásainkat, hogy teljes önátadásban egyesülhessünk Veled fájdalmainkban is!
özv. Szlovicsák Balászné

Lélekben a Tabernákulum előtt...

Ha nem tudsz hosszan elidőzni az imában, a szent olvasmányokban, ne csüggedj azért! Ameddig minden reggel egyesülhetsz a feláldozott Jézussal, addig nagyon szerencsésnek mondhatod magad. A nap folyamán – minden elfoglaltságod közepette is – hívd Jézust, ... hívd a Lélek erejével, és Ő eljön, és kegyelme, szent szeretete által mindig benned marad. Ha testben nem mehetsz oda, lelkeddel röpülj a tabernákulum elé, vidd oda égő vágyaidat; beszélj ... és imádkozz ... és öleld magadhoz a legszeretetremlőbb lelket, még sokkal jobban, mint a szentáldozásban! (Pio atya)

Szentírás magyarázat

2013. január 9-én 17 órakor

Szentírás közös olvasására kerül sor, majd Imre atya tart Szentírás magyarázatot.
Mindenkit szeretettel várunk!

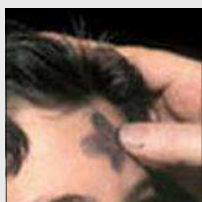
Februárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

<p>jan. 30 - febr. 7 Somogyi Jánosné Nagy Balászné Végh Antalné Györfvári Pálné</p>	<p>febr. 8 – 16 Takács Ernőné Acsai Lászlóné Molnárné Bálint Erzsébet Györfvári Gáborné id. Bársony Istvánné</p>	<p>febr. 17-25 Surányi Krisztina Jakab Mária Sponga Istvánné Nagy Jánosné Kiss Katalin</p>	<p>febr. 26 – márc. 6 Kiss Albertné Gábor Józsefné Csernák Nikolett Sponga Anita Bolonovszky Lászlóné</p>
--	---	---	--

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2013. FEBRUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1	2	3 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 18 óra Jézus Szíve család imája
4 17.30 óra Bibliodráma	5	6 18 óra Cursillo kiscsoport	7	8 17 óra Ifi -hittan	9 17 óra Szentírás magyarázat 18 óra Cursillo	10 10 óra Csodavilág
11	12	13	14 9.30 óra Baba-Mama klub	15 17 óra Ifi -hittan	16	17
18	19	20	21 17.30 óra Bibliodráma	22 17 óra Ifi -hittan	23	24 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 15 óra Moziz6nánk
25	26	27	28 9.30 óra Baba-Mama klub			

Nagyböjt 2013.

Február 13. Hamvazószerda

Ne felejtjük el, hogy szigorú böjti napot kell tartanunk. Napi háromszor lehet étkezni, egyszer lehet jól lakni és húst nem szabad fogyasztani! Érvényes minden felnőtt keresztyénre 18 és 60 év között, kivéve betegség és áldott állapot.

Keresztút

Nagyböjtben minden pénteken, a szentmiséket követően Keresztutat tartunk.

Mindenkinek áldott, kegyelmekben gazdag nagyböjti szent időt kívánunk!

Tisztelt Egyháztanács Tagok!

Hálánkat és köszönetünket fejezzük ki, hogy Lovas Zoltán temetését jelenlétükkel megtisztelték és utolsó útjára elkísérték.

Köszönettel:
a gyászoló család

Alsónémedi 945 éves! 1067-2012

Köszöntő a 945. születésnapra

Adjon Isten minden jót,
Érző szívet, dobogót,
Bort, búzát, békességet,
Minden házba tisztességet!

Őseink, kiknek hazát adott e Föld,
Kiket ellenség oly sokszor üldözött
és gyötört,

Megtelepedtek a Duna -
s a kanyargós Tisza közén,
Szép hazánk fővárosa tövén.

Létek itt jó földet,
Hús vizet és dús legelőt.
Övéiknek megteremthették
A mindennapi betevőt.

Később a nép szántott, vetett,
Majd lengő kalászt aratott.
Kérges kézzel, hajlott derékkal
Dolgozták végig a hosszú napot.

Így teltek az évek, évszakok,
Falunk pedig szépen gyarapodott.
Együtt építettek, sírtak és nevettek,
Amíg lassan, csendesen megöregedtek.

Nőtt a mi falunk, vele a temetőnk,
Születtek, vérzett az új nemzedék,
945 éven át szüntelenül csak forgott,
Forgott az Időkerék.

Megéltünk sok jót, sikert és háborút,
Lelkünkben még gyakran bánat köti a koszorút.
Mi, akik szorgos ősök utóda vagyunk,
Istenünkhöz alázattal így imádkozunk:

Uram! – Kérlek, add meg nekünk,
Hogy könnyezve félni sose lássuk gyermekünk!
Téged Urunk könyörögve kérünk,
A mindennapi kenyérünket is add meg nekünk!

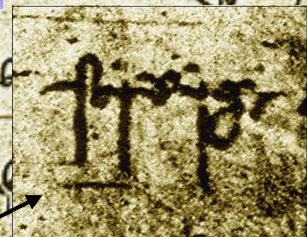
Legyen bő a termés
Szorgos munkánk nyomán,
Nyakunkat ne húzza többé
Rabiga láncl!

Egymást minden ember itt úgy szeresse,
Mintha a mi falunk egy család lenne.
Adj nekünk önzetlen, szerető szívet,
Hogy az elesettnek nyújthassunk segítő kezet!

Kérünk Tőled erőt, egészséget,
Hogy nevelhessünk olyan újabb nemzedéket,
Aki szüntelenül a tudás várát ostromolják,
Lesz belőlük sok jó orvos, mérnök és tanár.

Unokáink, kik minket követnek
Csak az igazat vallják,
S áldott legyen ez a Föld,
Mely az Ő hamvaikat is takarják!

Alsónémedi, 2013. január 1.
Surányi Lászlóné (Erzsi néni)
Ny. ált. isk. tanár

Kétszer fél perc bölcsenység...

Szolgálat

A Mesterről köztudott volt, hogy jobban szereti a cselekvést, mint a visszahúzóást. De ő mindig hangsúlyozta, hogy "megvilágosult" cselekvésre gondol. A tanítványok meg azt szerették volna tudni, hogy a "megvilágosult" mit jelent. Jó szándékot talán?

- Ő, nem - mondta a Mester. - Gondoljatok csak arra, mennyire a jó szándék vezet a majmot, amikor kiemeli a halat a vízből, hogy megmentse a megfulladástól!

Mítoszok

A Mester párbeszéddek és rövid történetek segítségével tanított, amiket a tanítványok örömmel - és néha csalódottsággal hallgattak. Valami mélyebbre vágyódtak ugyanis:

A Mester azonban hajthatatlan maradt. Minden ellenvetésükre csak annyit mondott:

- Értsétek meg, kedveseim, az ember és az Igazság között a legrövidebb út egy kis történet.

Egy másik alkalommal pedig ezt mondotta:

- Ne vessétek meg a rövid történeteket! Ahogy az elveszett aranyérmét egy filléryi gyertyával találják meg, úgy a legmélyebb igazságot is egy rövid történet segítségével.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!